

Project Niet-Melders: meer dan de ‘usual suspects’!

Met enige regelmaat publiceert het Openbaar Ministerie een persbericht met nieuwe zaken uit het ‘project Niet-Melders’. Dit betreft een project waarin strafrechtelijk onderzoek wordt verricht wegens het niet melden van ongebruikelijke transacties in het kader van de WWFT.

In een [recent bericht van 1 mei 2017](#) wordt melding gemaakt van een onderzoek bij een accountant, notaris, advocaat en belastingadviseur. Vooral deze laatste kwestie valt op, omdat aan de belastingadviseur wordt verweten dat hij bij een inkeerprocedure geen melding heeft gemaakt van de criminele herkomst van gelden (verduistering).

Nog los van de vraag of een melding bij het FIU wel toegevoegde waarde heeft nadat een inkeertraject is ingezet, kan van een belastingadviseur niet op voorhand worden verwacht dat hij gelden op een buitenlandse bankrekening aanmerkt als verduisterde gelden. Dit betreft immers een strafrechtelijke kwalificatie, die niet tot de expertise van een belastingadviseur kan worden gerekend.

Uit dit persbericht, maar ook in de media en op internet blijkt veel minder duidelijk dat niet alleen specifieke beroepsgroepen of bepaalde instellingen zoals banken en casino's, maar ook alle dienstverleners of leveranciers onder de reikwijdte van de WWFT kunnen vallen als zij een contante betaling van meer dan € 15.000 accepteren. In de praktijk is ons gebleken dat vele brancheorganisaties hun leden (veelal) nog niet hebben voorgelicht over de verplichtingen die voortvloeien uit de WWFT, zoals het verrichten van een cliëntonderzoek.

Overigens betekent dit nog niet dat iedere contante betaling direct een meldplicht met zich meebrengt. Bij een contante betaling ontstaat een meldplicht bij een contant bedrag van € 25.000 of meer indien dit wordt aangewend om voertuigen, sieraden of kunst e.d. te kopen. Voor het overige is de beoordeling gebonden aan het subjectieve criterium dat het vermoeden moet bestaan dat de ongebruikelijke transactie verband houdt met witwassen of financiering van terrorisme. Een ‘an sich’ ongebruikelijke transactie binnen een bedrijf behoeft derhalve niet ongebruikelijk te zijn in die zin dat witwassen of financiering van terrorisme kan worden vermoed.

Onlangs oordeelde de bestuursrechter van de Rechtbank Rotterdam nog dat een complexe zeggenschaps- en eigendomsstructuur niet per se een ongebruikelijke transactie is en op zichzelf nog geen reden voor een melding bij FIU-Nederland (Rechtbank Rotterdam 10 februari 2017, [ECLI:NL:RBROT:2017:1047](#)).